

[Forsvarsministeren]

Detailspørgsmål er blevet forhandlet mellem de værnepligtige og Forsvarskommandoen, og man har netop i forening den 22. november 1988 fremlagt et forslag, der nu må vurderes nærmere i Forsvarsministeriet.

Jeg finder det positivt, at der nu synes at kunne opnås enighed om forbedringer på dette område, og på den baggrund må jeg afvise beslutningsforslaget som overflødig.

Jeg kan i øvrigt berolige forslagsstillerne med, at der ikke, som det hævdes i bemærkningerne til forslaget, er en alvorlig mangel på læger i forsvaret. Allerede i januar 1988 blev der oprettet 80 nye stillinger for kontraktansatte læger, hvoraf cirka en tredjedel påregnes besat inden udgangen af 1988 eller i løbet af første kvartal 1989.

Med hensyn til beslutningsforslaget om ændring af den militære straffelov må jeg i lighed med min forgænger erkende, at jeg ikke forstår det, idet det ganske enkelt fremgår af den militære straffelov, hvornår der kun straffes for forsættelig overtrædelse, og hvornår der tillige straffes for uagtsomhed.

Den militære straffelovs § 10 fastslår, at der kun kan straffes for uagtsomhed i de tilfælde, hvor der er særlig hjemmel hertil i den enkelte paragraf. Der skelnes således klart mellem forsæt og uagtsomhed i den gældende militære straffelov. Skulle der være forhold, som forslagsstillerne ønsker nærmere belyst, er jeg naturligvis parat til at uddybe problemstillingen under udvalgsbehandlingen. Forslaget som sådant må jeg dog afvise som overflødig.

Forslaget om de værnepligtiges mulighed for selv at tilberede deres mad på tjenestestederne berører i høj grad både spørgsmålet om aflønning af værnepligtige og ikke mindst problemerne omkring opretholdelse af et tilstrækkeligt beredskab på dette område.

Regeringen har forståelse for ønsker om bedre køkkenfaciliteter i forbindelse med indkvarteringsbygningerne, men finder ikke, at dette spørgsmål bør behandles løsrevet fra problemstillingerne vedrørende den samlede aflønning af værnepligtige samt de beredskabsmæssige forpligtelser for forsvaret, og regeringen kan derfor heller ikke støtte det forslag.

Sammenfattende må jeg konstatere, at forslagene i det store og hele må karakteriseres som overflødige, men på et par områder, som jeg har nævnt her, er der en god udvikling på

vej, og den skulle vi i fællesskab kunne glæde os over.

Qvist Jørgensen (S):

Vi har allerede fået at vide, at der er tale om genfremsættelser. Vi havde debatten om disse forslag sidste gang i marts 1988, helt præcist den 17. marts, og da var der tale om en vis generel valenhed hos såvel den daværende forsvarsminister som ordførerne, men der blev givet tilsagn om en rimelig udvalgsbehandling.

Jeg har boret lidt i, hvad der hidtil er kommet ud af det, og målt i spørgsmål og svar er det ikke ret meget. Det er faktisk så lidt, at det knap nok koster et grantræ at få materialet optrykt, og det vil vi naturligvis bede om sker.

Om de enkelte forslag har jeg ikke meget at sige i forhold til den 17. marts 1988, men dog et par bemærkninger.

Vi tror, det er vigtigt at få understreget, at arbejdssikkerheden i videst muligt omfang skal i højsædet, men vi er ikke overbevist om, at et egentligt § 9-kursus generelt er vejen frem. Som vi sagde sidst, mener vi, at der må foretages en gennemgang af bestemmelserne om arbejdssikkerhed i forsvaret med henblik på at sikre, at arbejdsmiljøloven kommer til at gælde, hvor arten af militærtjeneste kan sammenlignes med tilsvarende civilt arbejde, samt at området for egentlig militærtjeneste begrænses mest muligt. Samtidig bør der ske en styrkelse af sikkerhedsarbejdet inden for talsmands- og kontaktudvalgene, bl.a. ved en gennemførelse af § 9-kurser for talsmænd.

Om B 16 kan jeg sige, at vi er enige med SF i, at det er rimeligt og rigtigt, at også de værnepligtige menige bevarer deres ret til at gøre brug af egen læge og tandlæge uden for den egentlige tjeneste. Det er en normalisering, som vi finder helt på sin plads, og som vi i øvrigt i lang tid har ønsket seriøst inddraget i de forhandlinger, der foregår og er foregået. Med andre ord, vi føler ikke, at der er problemer med dette forslag, som formentlig oven i købet kan betyde nogle besparelser.

Med hensyn til B 18, køkkenforslaget, er jeg ikke helt så overbevist om dets gode intentioner.

Priserne på forsvarets kantinemad er vel objektivt set rimelige. Cafeterierne tjener i hvert fald ikke de store penge; tværtimod har vi fået nogle svar, der illustrerer, hvorfor